

Ikt. sz.: GAB/24-4/2015.

GAB-13/2015. sz. ülés
(GAB-33/2014-2018. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Gazdasági bizottságának**
2015. május 12-én, kedden, 12 óra 1 perckor kezdődően
az Országház földszint 93. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Az ülés megnyitása, a napirendi javaslat elfogadása</i>	5
<i>Tájékoztató a bankok elszámoltatásáról</i>	5
<i>Dr. Windisch László alelnök (Magyar Nemzeti Bank) tájékoztatója</i>	5
<i>Elnöki összefoglaló</i>	9
<i>Kérdések, észrevételek</i>	11
<i>Dr. Windisch László alelnök (Magyar Nemzeti Bank) válaszáda, reagálása</i>	13
<i>Az ülés berekesztése</i>	16

Napirendi javaslat

Tájékoztató a bankok elszámoltatásáról

Meghívott előadó:

Dr. Windisch László, a Magyar Nemzeti Bank alelnöke

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Rogán Antal** (Fidesz), a bizottság elnöke

Bánki Erik (Fidesz), a bizottság alelnöke

Dr. Mengyi Roland (Fidesz), a bizottság alelnöke

Dr. Völner Pál (Fidesz), a bizottság alelnöke

Tóth Csaba (MSZP), a bizottság alelnöke

Bencsik János (Fidesz)

Cseresnyés Péter (Fidesz)

Dr. Galambos Dénes (Fidesz)

Manninger Jenő (Fidesz)

Riz Gábor (Fidesz)

Velez Árpád (MSZP)

Varju László (független)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Palkó Katalin, a bizottság főtanácsadója

Vásárhelyi Pál, a bizottság tanácsadója

Dr. Bósi Ferenc, a bizottság munkatársa

Meghívottak részéről

Dr. Windisch László, a Magyar Nemzeti Bank alelnöke

(Az ülés kezdetének időpontja: 12 óra 1 perc)

Az ülés megnyitása, a napirendi javaslat elfogadása

ROGÁN ANTAL (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó napot kívánok! Tisztelettel üdvözlöm a bizottság tagjait. Elnézést a rendhagyó helyszínért, de az Országgyűlés alapvetően plenáris ülést tart, és több rendezvény is van a Parlament üléstermeiben - most például a NATO-közgyűlés előkészületei zajlanak -, ennek megfelelően sajnos csak itt sikerült szabad termet találnunk.

Én házelnök úrtól kértem engedélyt arra, hogy a plenáris üléssel egy időben erre a bizottsági ülésre sor kerülhessen, leginkább azért, mert azt gondolom, hogy az első adatok a birtokában vannak a Magyar Nemzeti Banknak arról, hogy a bankok elszámoltatásának folyamata hogyan is érintette az ügyfeleket pontosan, akkor - azt gondolom - erre érdemes most kitérnünk, és egy első értékelést mindenképpen végrehajtanunk. Ez, szerintem, kellően fontos téma ahhoz, hogy ne várjuk meg vele a következő hetet, amikor egyébként a bizottsági ülésekre rendszeren sor kerülhet a parlamentben.

Azt hozzátenném viszont, hogy kaptam egy kiegészítő javaslatot Tóth Csaba alelnök úrtól és Velez Árpád képviselő úrtól. Ha jól látom, egyikük sincs jelen a bizottsági ülésen, úgyhogy már csak ez is egy indok arra, hogy ne is tárgyaljunk erről érdemben. De nem is tudnánk, tekintettel arra, hogy a házelnök úrtól én egy konkrét napirendi pont vonatkozásában kértem az engedélyt, és ezért minden más napirendi témáról eleve csak a rendes időszakban, tehát a plenáris üléssel nem párhuzamosan, hanem a következő héten, az Országgyűlés ülésezésének „B” hetén lehet tárgyalni. Így nem is tudom és nem is szeretném feltenni szavazásra az ezzel kapcsolatos javaslatot, csak az eredeti napirendi javaslatról tudok szavaztatni.

Kérdezem, hogy a napirenddel kapcsolatban van-e kérdés vagy észrevétel. *(Nem érkezik jelzés.)* Amennyiben nincs, akkor kérdezem, hogy ki az, aki a bizottság tagjai közül a napirendet támogatja. Aki igen, kérem, ezt kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Úgy látom, hogy ez gyakorlatilag egyhangú. Köszönöm szépen.

Tájékoztató a bankok elszámoltatásáról

Tisztelettel üdvözlöm Windisch László alelnök urat, a Magyar Nemzeti Bank elnökét és a munkatársait. Átadom önnek a szót, és azt javaslom, nézzünk egy képet arról, hogy a Magyar Nemzeti Bank jelenlegi adatai szerint a bankok elszámoltatása a devizahiteles ügyfeleket milyen formában is érintette. Parancsoljon!

Dr. Windisch László alelnök (Magyar Nemzeti Bank) tájékoztatója

DR. WINDISCH LÁSZLÓ alelnök (Magyar Nemzeti Bank): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Köszönjük a lehetőséget, hogy beszámolhatunk. Valóban, az első pontosabb adatok birtokában vagyunk már, a banki adatszolgáltatások alapján tudunk előzetes adatokat közölni, és azt gondolom, hogy ezt mindenképpen érdemes a közvélemény elé tárni.

Azért is érdemes erről a témáról itt a parlamentben is beszélni, mert elég sok információ és vélemény keveredik manapság az elszámolás és forintosítás témakörében *(Tóth Csaba és Velez Árpád megérkezik az ülésre.)*, és azt gondoljuk, hogy ez a téma sokkal-sokkal fontosabb annál, mintsem hogy pontatlan információkat terjesszen bárki is. Úgyhogy érdemes mindent tisztába tenni. Ehhez először arról szeretnék röviden beszélni, hogy az elmúlt időszakban, a korábbi években milyen okokból emelkedhetett a devizahitelesek törlesztőrészlete. Alapvetően három okból emelkedhetett a devizahitelesek törlesztőrészlete. Az egyik

ok az árfolyamhatás, tehát a svájci frank és a forint árfolyamának kedvezőtlen változása megemelhette a törlesztőrészletek összegét. A második hatás a bankok által egyoldalúan megemelt kamat, díj vagy költség összege, ez értelemszerűen hátrányosan befolyásolta a törlesztőrészleteket. A harmadik ilyen hatás pedig az úgynevezett árfolyamrész hatása, tehát az ügyfelek számára kedvezőtlen árfolyamtípussal számolták el a bankok a törlesztőrészleteknél befizetett forintösszeget, illetve egy kedvezőtlen árfolyamtípussal folyósították önmagában a hitelt. Ez alapján is magasabb törlesztőrészletet kellett a devizahiteleseknek fizetnie.

Ebből a három hatásból a Kúria döntése alapján kettőnek az esetében volt arra lehetőség, hogy az egyébként magánjogi, polgári jogi jogviszonyokba a törvényalkotó belenyúljon, és egy törvény által meghatározott rendezést írjon elő. Ez az utóbbi kettő, tehát az egyoldalú kamat, díj és költség emelése, illetve az árfolyamrész alkalmazása. Ezt a kettőt mondta ki a Kúria tisztességtelennek polgári jogi értelemben. *(Bánki Erik megérkezik az ülésre.)* Ez alapján tehát ezek a szerződési kikötések érvénytelenek voltak, és itt megnyílt arra a lehetőség, hogy a jogalkotó törvénnyel nyúljon bele a jogviszonyokba. És ez alapján, tehát az árfolyamrész alkalmazása, illetve az egyoldalú kamat-, díj- és költségemelés alapján jár most vissza az érintett devizahiteles ügyfeleknek 744 milliárd forint. Tehát ez az első ilyen előzetes adatunk, amit banki adatszolgáltatás alapján meg tudok önökkel osztani. Tehát 744 milliárd forint az, amit korábban tisztességtelenül vontak el devizahiteles ügyfeleiktől.

Szeretném tehát leszögezni, az, hogy önmagában az elszámolással bárki ne járt volna jól, ez így önmagában nem igaz. Az egy másik kérdés, hogy az árfolyamhatáson, tehát a korábbi árfolyamgyengülésen elszenvedett veszteséget, tehát a törlesztőrészletek emelkedését vagy a tartozás emelkedését milyen százalékban, milyen részben tudja ez a 744 milliárd forint kompenzálni. De, még egyszer fontos hangsúlyozni, hogy ebben a kérdésben, tehát az árfolyamhatás kérdésében a Kúria nem tette azt lehetővé, hogy jogszabályi rendezés szülessen, illetve csak a jövőre vonatkozóan nyílt meg erre a parlament lehetősége. Tehát a jövőre vonatkozóan az árfolyamkockázatot a forintosítás megszünteti. Ennek egyébként önmagában is van egy jelentős, törlesztőrészletekre is érvényes hatása, hiszen ha csak a mai napi árfolyamokat megnézzük, akkor látható, hogy svájci frank esetében több mint 14 százalék az, amit a 256 forintos rögzített árfolyamhoz képest a mai árfolyam jelent. Tehát ennyivel erősebb a svájci frank a forinthez képest. Tehát ez egy igen jelentős törlesztőrészlet-csökkenést eredményez.

Nézzük a számokat. Összesen 2 millió 100 ezer értesítő levelet kellett április végéig a bankoknak kiküldeni. Jogszabály szerint lehetőség van csúszásra azokban az esetekben, ahol a per, tehát a tisztességtelenségről szóló vélelem megdöntése iránt indított per még nem zárult le március elejéig. Itt egy komolyabb tételszámot csak a K&H és a hozzá tartozó lízingcég ügyfelei jelentenek, ők 88 ezren vannak, ők június 15-éig fogják megkapni az elszámolást.

Kedvezményes végtörlesztéssel 167 700-an éltek. *(Manninger Jenő megérkezik az ülésre.)* Ebből mintegy 103 ezren kezdeményezték bankjuknál, hogy az elszámolás történjen meg. Az ő esetükben az elszámolás postázása később, november 30-áig fog megtörténni.

Előzetes felméréseink alapján a nyári elszámolási menetben, tehát amikor már nem a devizaalapú, hanem a forintalapú hitelekkel kapcsolatos egyoldalú kamat-, díj- és költségemelésekkel fognak a bankok elszámolni, ott körülbelül 3 millió 400 ezer szerződés lesz érintett. Tehát még nyár folyamán ennyi háztartásba fog érkezni elszámolólevél.

Ahogy ezt már korábban jeleztük, a bankok fegyelméleten, túlnyomórészt határidőben kiküldték az elszámolóleveleket; összesen 57 ezer levél került jogellenesen késedelmesen kiküldésre. Ennek is egy jó része 5 napon belül, tehát a késedelmes napok száma alacsony. Illetve egy intézménynél került 35 ezer értesítőlevél késedelmesen postázásra, ezzel az intézménnyel szemben a Magyar Nemzeti Bank fogyasztóvédelmi jogkörében már eljárta, és egy komolyabb bírságot ki is szabott. Ezt a tegnapi napon közzétettük.

Az elszámolás eredményeként tehát, ahogy mondtam, 744,4 milliárd forint járt vissza az érintett ügyfeleknek. Ebből 181,3 milliárd forint került kifizetésre, tehát ez az az összeg, amelyet az ügyfelek a számlájukon jóváírva vagy készpénzben kiutalva megkaptak, a fennmaradó 532,7 milliárd forint pedig a fennálló tartozásokat csökkentte. Alapvetően két típusú tartozást tudott ez az összeg csökkenteni: vagy a még nem esedékes, tehát hátra lévő tőketartozások összegét vagy a korábban már esedékessé vált, de esetleg meg nem fizetett tőketörlesztéseknek és az ehhez kapcsolódó késedelmi kamatoknak az összegét. A nem esedékes, tehát még nem késedelmes tőketartozásra 390,5 milliárd forintot számoltak el a bankok, a már lejárt tartozásra pedig 142,2 milliárd forintot, a fennmaradó 30 milliárd forint pedig a gyűjtőszámlahitelek állományát csökkentette, erről majd még később fogok pár adatot elmondani.

Az elszámolások eredményeként megszűnt 48 ezer szerződés, ez azt jelenti, hogy az elszámolt összeg a teljes hátra lévő tartozás összegét megszüntette, tehát 48 ezer szerződés ezzel megszűnt. 1 millió 149 ezer szerződés már korábban megszűnt szerződés volt, tehát az ő esetükben készpénzkifizetésre került sor és az elszámolást követően is élő szerződések száma 657 ezer.

Elmondhatjuk azt, hogy 333 ezer devizahitelesnek - illetve ők most már forinthitelesek, de korábbi devizahitelesnek - a törlesztőrészlete mindenképpen csökkent. A 172 ezer árfolyamgáttal érintett devizaadós törlesztőrészlete jellemzően vagy csökken, vagy stagnál, de szeretném hangsúlyozni, hogy az ő esetükben is érdekesebb a tartozás összegének a csökkenésére koncentrálni és nem a törlesztőrészlet csökkenésére, hiszen esetükben egy később esedékessé váló, úgynevezett gyűjtőszámlán felhalmozódó hiteltartozás az, ami nagyon nagy mértékben csökkent. A 172 216 darab gyűjtőszámla-hitelszerződés 85,5 százaléka megszűnt, tehát összesen már csak 25 ezer gyűjtőszámlahitel maradt fenn, ennek az átlagos állománya pedig 92 százalékkal csökkent.

Tehát azt gondolom, hogy ha elszámolásról és forintosításról beszélünk, akkor mindig sokkal célszerűbb és hasznosabb a tartozás csökkenésére összpontosítani és tartozás alatt nemcsak a még le nem járt tőketartozásokat kell figyelembe venni, hanem a már korábban lejárt tartozásokat és a gyűjtőszámlán kimutatott tartozásokat is. Tehát önmagában a törlesztőrészlet-csökkenés vagy a törlesztőrészlet-csökkenéssel érintett hitelesek darabszáma kevesebb információt árul el az elszámolás és forintosítás hatásáról.

Átlagosan, akik készpénzt kaptak vissza, vagy folyószámlán jóváírva, vagy valóban készpénz formájában kiutalva, ők átlagosan 151 ezer forintot kaptak kézhez. Ez az összeg azért tűnik első hallásra alacsonyabbnak, mert tartalmazza azok esetében az alacsonyabb összegű visszatérítést, akiknek a tartozása is csökkent, ezzel megszűnt a még hátra lévő tartozásuk és a fennmaradó összeget pedig készpénzben kapták meg. Tehát az átlagos összeg 151 ezer forint, az átlagos devizaalapú kölcsön összege pedig 755 ezer forinttal csökkent, ez körülbelül 16 százalékos tőketartozás-csökkenésnek felel meg.

A törlesztőrészletek csökkenése ennél magasabb, hiszen a tőkén kívül még két dolog befolyásolja, egyrészt a kamat változása, hiszen a tisztességes kamatszintre

vissza kellett állniuk a bankoknak, másrészt pedig az az árfolyamhatás, ami a 256 forintos rögzített árfolyam és a ma tapasztalható ennél gyengébb árfolyam között van. Ha ezeket a hatásokat összeadjuk, akkor egy lényegesen nagyobb törlesztőrészlet-csökkenésről lehet beszámolni.

Extrém esetben előfordulhat az, hogy a törlesztőrészlet kis mértékben növekedik, vagy nem változik. Ha nem változik, az nem annyira extrém, az árfolyamgátásoknál nem változik jellemzően a törlesztőrészlet összege, esetükben a gyűjtőszámlán kimutatott hiteltartozás összege az, ami megszűnik. Fogok majd arról néhány szót ejteni, hogy a sajtóban felmerült, hogy esetleg a bankok nem tartották azt be, hogy nem nőhet a törlesztőrészlete az árfolyamgáttal érintett szerződéseknek. Erre indítottunk egy vizsgálatot, és nagyon hamar meg is lehetett állapítani, hogy ez nem így van, tehát az ő esetükben is legfeljebb a törlesztőrészlet a januári szintet fogja elérni.

Milyen esetben fordulhat még az elő, hogy a törlesztőrészlet esetleg kis mértékben növekszik? Ez akkor fordulhat elő, hogyha úgynevezett kombinált hitelekéről van szó vagy lakás-takarékpénztárral vagy biztosítással vegyes hitelek esetében. Ha a lakás-takarékpénztár és a befektetés felé fizetett összegeket hozzáadjuk a bank felé fizetett törlesztőösszegekhez, akkor ezek együttes összege nem fog változni, csak ha már lejárt a lakás-takarékpénztári befizetés időszaka, akkor már a teljes összeget banki törlesztésként kell kimutatni. Emiatt van az, hogy azt a jogalkotó is külön kezelte és külön kivételként lehetővé tette, hogy ezen esetben - mondom, elvi szinten kimutatott - törlesztőrészlet-emelkedés lehetséges legyen.

Illetve ott fordulhat még elő kismértékű emelkedés vagy nullás elszámolási értesítő, ahol korábban jelentős kedvezményeket könyvelhetett el az ügyfél, akár egy hitelátütemezésről beszélünk, akár - ilyen is nagyobb számban előfordult - korábbi tartozáselengedésekről beszélünk, a jogszabály lehetővé tette, hogy ezen ügyfeleknek a korábban nyújtott kedvezményeket az elszámolás összegéből a bank levonhassa.

Tehát az árfolyamgátásokról még egyszer: megvizsgálta a Magyar Nemzeti Bank a megnyitott fogyasztóvédelmi vizsgálatok keretében és egyelőre nem találtunk olyan bankot, amelyik ne tartotta volna be azt a szabályt, hogy az árfolyamgáttal érintett ügyfelek törlesztőrészlete nem emelkedhet a januári szint fölé. Ami miatt kisebb zavar keletkezhetett, az azért van, mert több bank különböző módon tájékoztatta erről az ügyfeleit és különböző módon töltötte ki az elszámolási értesítőket. Több bank élt azzal a kimutatási eszközzel, hogy törlesztőrészletként nemcsak az ügyfél által ténylegesen a bank felé megfizetett forintösszeget tüntette fel, hanem azt a forintösszeget is, amelyik a gyűjtőszámla-hitelkeret terhére került törlesztésre. A gyűjtőszámlahitelek esetében két helyről történt a hitel törlesztése, egyrészt az ügyfél fizette meg, a másik része pedig egy hitelszámla, egy hitelkeret terhére történt, itt a valós törlesztőrészlet e kettőnek az összege. 60 hónapig egy fizetési moratórium vonatkozik ezen ügyfelekre, tehát 60 hónapig az árfolyamgátás szerződés hatálya alatt nem növekedhet nekik a törlesztőrészletük. Ezt követően viszont a 60 hónapon keresztül fizetett alacsonyabb törlesztőrészlet és a valós törlesztőrészlet különbözetét majd rendezniük kell ezen ügyfeleknek is, azt figyelembe véve, hogy a 60 hónapos moratóriumos időszak lejártát követően sem emelkedhet az ő törlesztőrészletük 15 százaléknál magasabb összegben, tehát esetükben várhatóan a futamidő tud majd változni.

A Magyar Nemzeti Banknál azt látjuk, hogy az ügyfelek túlnyomó többsége inkább elégedett az elszámolás eredményével, írásbeli panasz eddig 180 darab érkezett a fogyasztóvédelemhez és a Pénzügyi Békéltető Testületnél körülbelül 140 ügy indult meg. Várhatóan ez kismértékben növekedni fog, de azt gondoljuk, hogy a bankok a banki panaszkezelés folyamatában megfelelő módon tudnak válaszolni az

ügyfelek kérdéseire, ezért szeretnénk ezúton is azt javasolni, illetve erre fölhívni az ügyfelek figyelmét, hogy első körben minden esetben, ha nem értenek egyet az elszámolással, akkor a bankjukat keressék föl 30 napon belül. Ez egy jogvesztő határidő, ha ezt a panaszkezelési utat nem merítik ki, akkor később nem lesz arra lehetőségük, hogy akár a Pénzügyi Békéltető Testülethez, akár később bírósághoz forduljanak jogorvoslati kérelemmel.

Előzetesen ennyi adatot és információt szerettem volna átadni, természetesen a kérdésekre állunk rendelkezésre.

Elnöki összefoglaló

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr.

Engedjék meg, hogy mielőtt továbbadom a kérdésekre a lehetőséget, néhány dologban foglaljuk össze azt, amit az alelnök úr is elmondott, és ami az előző bizottsági üléseken már nem egy alkalommal elhangzott. Mindannyian emlékszünk rá, hogy amikor az ezzel kapcsolatos törvényi szabályozást előkészítettük, mielőtt a parlament döntést hozott, azt megelőzően a Kúriának, tehát a magyar legfelsőbb bírói fórumnak volt egy határozata, egy döntése, egy kötelező jogegységi határozata. A Kúria jogegységi határozata azt mondta ki, hogy az árfolyamváltozásból eredő hatásokat a bankokra nem róhatjuk ki törvényileg, tehát az árfolyamváltozást az ügyfeleknek viselni kell. Ez volt a bíróság döntése. És azt mondta, hogy egyébként a tisztességtelenül felszámított kamatnál és a tisztességtelenül felszámított díjaknál tudunk elszámolást elérni, tehát a díjakon és a kamatokon keresztül tudjuk csökkenteni az emberek tőketartozásait, illetve törlesztőrészleteit.

Ezt követően az is világossá vált, hogy nyilvánvalóan az alapvető cél az, hogy a törlesztőrészletet próbáljuk meg csökkenteni. Így raktuk össze a törvényt, erről szólt az elszámoltatás maga. Ezt is hangsúlyoztuk, nem is egy alkalommal.

Alelnök úrtól én előzetesen elkértem néhány statisztikát, amiről az előbbieken beszélt és egyébként mindegyikről részletesen. Ha ezeket még egyszer összefoglaljuk, azt gondolom, elég világos: elmondta, hogy összesen 744 milliárd forintot kaptak vissza az emberek ebben a szakaszban. Most, ugye, devizahitelek elszámolásáról beszélünk, és egy következő időszak a forinthitelek elszámoltatása, ami egyébként még szintén jelent 200-250 milliárd forint körüli összeget majd. Ebből a 744 milliárd forintból 181 milliárdot gyakorlatilag az emberek kézhez kaptak, lejárt hitelek után, minden egyéb után. Nyilvánvaló, hogy ezek az ügyfelek, mivel megkapták készpénzben, átutalás formájában, ez az összeg az ő rendelkezésükre áll. És összesen 563 milliárdot számoltak el tartozásra vonatkozóan.

Ha megnézzük a fennmaradt devizahiteleket, tehát amik nem megszűntek, hanem jelenleg meglévő devizahitelek, akkor az alelnök úr által elmondottakból, szerintem, az derül ki egyértelműen, hogy az összes megmaradt devizahitel 77 százaléknál csökkent a törlesztőrészlet, illetve változatlan maradt. Tehát az összes megmaradt devizahitel 77 százaléknál csökkent a törlesztőrészlet, illetve változatlanul maradt. Ugye, 51 százaléknál egyértelműen csökkent, és ez a 26 százalék, ahol nagyjából változatlan maradhatott vagy kismértékben csökkent, ezek az árfolyamgátások leginkább. Az árfolyamgátások viszont nyertek azzal, hogy az ő esetükben - ugye, ők a legnagyobb nyertesei egyébként az elmúlt időszaknak, hiszen ők már évek óta alacsony törlesztőrészletet fizettek. Nem véletlenül mondtuk mindig, hogy mindenki, ha lehet, akkor lépjen be az árfolyamgátba. Ha ezt megtették volna minél többen a devizahitelesek közül, akkor, azt gondolom, még jobban jártak volna, mert ez most már egyértelművé vált, hogy az árfolyamgát egy olyan lehetőség volt, amivel mindenkinek érdemes volt élni.

Az árfolyamgát keretében - ezt is elmondta az alelnök úr - eredetileg volt 172 ezer gyűjtőszámla, tehát 172 ezer árfolyamgátasnak volt 172 ezer gyűjtőszámlája. Ezek közül a gyűjtőszámlák közül az elszámolás eredményeként megszűnt 147 ezer darab. Tehát 147 ezer árfolyamgátas most úgy járt, hogy a törlesztőrészlete továbbra is alacsony, egy fillérrel sem nő, ellenben a gyűjtőszámlája megszűnt. 25 ezernél a gyűjtőszámla összege pedig jelentősen csökkent, és természetesen a törlesztőrészlete továbbra is változatlan.

Nagy kérdés, hogy a devizahitelek azon 23 százaléka, akiről beszélünk, akiknél a törlesztőrészlet változásiránya bizonytalan, kikből adódnak össze. És itt őszintén ki kell mondani, hogy ezek egy nagyon jelentős része olyan ember, aki már például 90 napon túli tartozással rendelkezik, vagy valamilyen kombinált konstrukciót vett fel. Hiszen több mint 110 ezer olyan ember van, akinek egyébként 90 napon túli tartozása van, amelyek egy jelentős részénél már a hitelszerződést is felmondták. Itt, amikor az elszámoltatásról beszéltünk, akkor is elmondtuk, hogy a bankok értelemszerűen, ha korábban segítséget kapott a banktól, mert ilyet igénybe vett, annak az összegét le fogják vonni, erről szólt a bírósági ítélet; akkor, hogyha büntető kamatot számítottak fel neki a tartozása után, azt értelemszerűen a bankok le fogják vonni. Ezek mind benne voltak abban a hatásban, aminek eredményeként azt mondhatjuk, én azt gondolom, hogy a devizahitelek túlnyomó többsége, messze a többsége, 77 százaléka a bankok elszámoltatásának eredményeként határozottan jobban járt.

És még valamiről érdemes beszélni, az az, hogy hogyan változott a hitel nagysága. Abban az esetben, hogyha a devizahitelek, mondjuk, fogták volna, és a januári árfolyamok alapján átszámítják azt az összeget, ami az egyenlegértésítőjükben úgy szerepelt, hogy svájci frankként, illetve euróhitelként, akkor azt vették volna észre, hogy egyébként annak a forintösszege lényegesen magasabb, mint amit most kézhez kaptak a saját bankjuktól. Az adatok alapján, azt hiszem, elmondható, hogy a devizahiteleknek több mint a 90 százaléknál a forintosítás eredményeként a nyilvántartott tőketartozás összege a januári állapothoz képest csökkent, sokaknál pedig kifejezetten jelentősen csökkent. Ugye, erről is beszélt az alelnök úr az előbbieken adatokkal. Ez viszont nyilvánvalóan több mint amennyi egyébként a hitelfelvételi időszakban volt, mert akkor ez egy meglehetősen alacsony árfolyamon került folyósításra, és az árfolyamváltozás hatását viszont nem engedte a Kúria semmilyen formában elszámoltatni a bankok felé. Ez nem a parlament döntése, nem a kormány döntése, ez a Kúria döntése. Így az elszámoltatás iránya - és ezt továbbra is hangsúlyoznám - az volt, hogy a törlesztőrészleteket tudjuk mérsékelni és csökkenteni. Ezt a devizahitelek 77 százaléknál egyértelműen sikerült elérni, 23 százaléknál pedig a belső adatokat meg kell nézni, illetve ott az MNB-nek ezzel kapcsolatos vizsgálatokat le kell folytatni. És nekem meg az a meggyőződésem, hogy annál a 110 ezer embernél, mert ennek a 23 százaléknak a nagy része, 152 ezerből 110 ezernél már egészen biztosan olyan jelentősen túlmutató tartozás van, ahol már folyamatban van vagy már megtörtént a hitelszerződés felmondása. Ezeknél az eseteknél pedig ki kell dolgozni más megoldásokat, mert ott már a lakás megmentése, a lakhatás megmentése az, ami fontos feladat és cél. Ezzel foglalkoznia kell majd az Országgyűlésnek a következő hónapokban, hiszen ezzel a törvénnyel párhuzamosan a moratórium is lejár majd. De azt gondolom, hogy ezzel az Országgyűlésnek lesz módja foglalkozni, vagy még a nyári ülészakot megelőzően vagy legkésőbb a nyári ülészakot követően, a szeptemberi ülése során.

Ezek azok az alapvető adatok, amiket most lehet látni. Nyilvánvalóan a részleteket majd az alelnök úrknak is kell értékelni. És én ezt nagyon fontosnak tartanám, hogy amikor látjuk a vizsgálatok eredményét - most 30 napig mindenki

élhet azzal a lehetőséggel, hogy először a bankjához fordul, azt követően az MNB-hez fordul -, azt szintén érdemes lenne majd áttekintenünk, úgyhogy arra majd mindenképpen kérném az alelnök urat, hogy amikor ezeknek látjuk az eredményét, hogy jellemzően milyen ügyben fordultak az emberek az békéltető testülethez, hányan voltak, milyen döntések születtek, hol követtek el esetlegesen hibákat a bankok, azokat értelemszerűen tekintsük majd át.

Annak örülök, hogy azt alelnök úr itt hangsúlyozta, hogy a gyűjtőszámlahitelek esetében nem fordulhat elő olyan helyzet, illetve az árfolyamgátások esetében, hogy a törlesztőrészlet növekszik. Ezt törvény által is garantáltuk, öt évre azokat a törlesztőrészleteket lerögzítettük. Ennek megfelelően, ha bárki ilyesmit tapasztal az elszámolási értesítőjében, ott nyilvánvalóan automatikusan a bankjához, illetve a Magyar Nemzeti Bankhoz kell fordulnia.

Ha megengedik, én át is adnám a szót a bizottsági tagoknak. Kérdezem, hogy kinek van kérdése vagy észrevétele. *(Jelzésre:)* Varju képviselő úr, parancsoljon!

Kérdések, észrevételek

VARJU LÁSZLÓ (független): Köszönöm szépen. Abban a szerencsés helyzetben vagyunk, hogy elnök úrtól is most megtudtuk, hogy hogyan kell értelmezni mindent abból a beszámolóból, amit hallottunk alelnök úrtól. Tételesen akkor ezt most bediktálták nekünk, köszönjük szépen. De, tisztelt elnök úr, nagyon nagy örömmel vettük volna, hogyha azok a papírok és az a tájékoztató, ami az ön számára rendelkezésre áll, ez ugyanúgy rendelkezésre állt volna a bizottság tagjainak, és akkor érdemi vitát lehetne folytatni arról...

ELNÖK: Az alelnök úr az előbb elmondta, ha figyelt volna, képviselő úr, ugyanezeket ő elmondta kivétel nélkül, én csak összefoglaltam.

VARJU LÁSZLÓ (független): Köszönöm szépen. Akkor, ha megengedi, befejezem. Tehát nagyon szerencsés lett volna, hogyha mindaz, ami elhangzott, azt, amit ön megkapott és a bizottság tagjai nem kaptak meg, azt megkaphatták volna, és akkor érdemi beszélgetést lehetne minderről folytatni.

Az tudvalevő, hogy a Demokratikus Koalíció oldaláról mi az egésznet úgy, ahogy van, elhibázottnak tartjuk, egészen másként kellett volna ehhez önöknek hozzáállni, ezért önmagában ezzel a tétellel már nem szeretnék vitába bocsátkozni önnel. De azzal mindenképpen, hogyha azon az adatsoron megyünk végig, amit ön itt volt szíves, elnök úr, bediktálni, hogy az érintettek 70 százalékanak csökkent a törlesztőrészlete, és mivel önök ezt tartották az egyik legfontosabb tételnek, és 51 százaléknál pedig kifejezetten csökkent, akkor legyen szíves, elnök úr, folytassa, vagy alelnök úr segítségével jussunk el oda, hogy az önök által oly sokszor hangoztatott „25-30 százalékkal csökken majd a törlesztőrészlet”, ez az érintettek mekkora hányadánál következett be, akik valóban úgy érezhetik, hogy egyébként érdemi segítséget kaptak, még akkor is, hogyha ezt másokkal fizettetik meg.

Én azt gondolom, hogy az emberek csalódottsága egyértelmű és egyébként indokolt is, még akkor is, hogyha az érintett szervezetek, a Nemzeti Bank vagy akár a bankok megfelelő hozzáállással végrehajtották azt, amire ebben a törvényben kötelezték őket.

És hogy utolsó gondolatként még hozzátegyem - hiszen elnök úr azt mondta, hogy ez a Kúria döntése volt, amiből eredeztethetően mindannyiuknak ezt végre kellett hajtani és abból következik az, hogy egy ilyen helyzet alakulhatott ki a devizahittel rendelkezőknél -, akiknél, ha néhány száz vagy néhány ezer forinttal csökkent a hitelük, akkor ők okkal érezhetik azt, hogy egyébként igazából nem tettek

semmit. Legyen szíves, alelnök úr, segítsen nekünk feloldani ezt a helyzetet, s nézzük meg akkor, hogy mennyien érzik valóban csökkentnek a törlesztőrészletüket azokon kívül, akik a végtörlesztés első lehetőségét - tehát igazából, akiknek erre nem volt szükségük, azok élhettek ezzel a lehetőséggel, mert ők jártak ebben a történetben a legjobban. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Van-e még kérdés vagy észrevétel? *(Jelzésre:)* Tóth Csaba alelnök úr, parancsoljon!

TÓTH CSABA (MSZP): Köszönöm szépen.

Nem megismételvén Varju képviselőtársam szavait, valóban én is csak arra lennék kíváncsi, hogy a várakozásokhoz képest miért van az, hogy tényleg csalódottnak érzik magukat az emberek. Látható módon sok minden történt, a számok azt mutatják, hogy a háromnegyed részénél valóban érezhető, látható eredmény van, de azon túl mégis úgy érzik az emberek, azt látjuk a hírekből, hogy néhány száz forintos csökkenéssel úgy érzik, hogy nem kerültek ki a bajból. Viszont van-e arra valami elképzelés, hogy azzal a közel egynegyeddal mi fog történni, mert azzal - itt az alelnök úr is mondta - foglalkozni kell majd a parlamentben. Készül-e valamiféle javaslat arra, hogy annak a 100-150 ezer embernek a sorsa hogyan fog megoldódni, engem ez érdekelne elsősorban. Köszönöm szépen.

ELNÖK: *(Jelzésre:)* Bánki Erik alelnök úr!

BÁNKI ERIK (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót, elnök úr.

Tisztelt Képviselőtársaim! Egy dolgot általában elfelejtünk rögzíteni, ez pedig a kiindulási pont, hogyan jutottunk el odáig, hogy egyáltalán ilyen kérdéssel kell foglalkoznia a törvényhozásnak, foglalkoznia kell az ellenőrző hatóságnak és emberek millióinak családjai jutottak olyan helyzetbe, ami az életük szempontjából az ellehetetlenítés határát, sőt gyakran még azon túli pontot is jelent. Emlékezzünk arra, hogy 2003-ig volt államilag támogatott olyan forinthitel a piacon, amelyből a lakásvásárlásaikat a magyar családok meg tudták oldani olyan biztonságos körülmények között, amely semmiféle árfolyamkockázattal nem járt. Ne felejtsük el azt sem, hogy éppen a Medgyessy—Gyurcsány-kormányok idején került állami szinten is preferálásra a devizahitelek felvétele, aminek nyilvánvalóan az volt az alapja, hogy volt egy elhibázott jegybankpolitika, amelynek következtében 12 százalékra emelkedett a jegybanki alapkamat mértéke, ezért értelemszerűen drágultak a forinthitelek.

Ahelyett, hogy a kormány arra törekedett volna, hogy akár a jegybankkal egyeztetve, vagy a gazdaságpolitikáját olyan irányba tolta volna, hogy a jegybank megtehesse azt, hogy ne alapkamat-növeléssel próbálja egyensúlyban tartani a piacot és próbálja a forintot védeni adott esetben, mondjuk, az árfolyamát védeni, ahelyett éppen ezzel ellentétes folyamatok indultak el a gazdaságban és az emberek nagy része az árfolyamkockázatokkal egyáltalán nem volt tisztában, amikor ezeket a szerződéseket megkötötte.

A Kúria döntése e tekintetben egyértelmű, tehát minden olyan javaslat és irány, amelyet az ellenzéki pártoktól ma hallunk, és akik alapvetően a bankokra szeretnék áterhelni az árfolyamvesztéséből származó többletköltségeket, azok sajnos jogilag nem megoldhatók. Tehát itt egy olyan politikai kényszerpályán van a kormány és a parlament is, amelyet bár adott esetben sokan szeretnének átlépni, sajnos erre nincs megfelelő jogi lehetőségünk.

Tehát fontos rögzíteni, hogy honnan indultunk és azzal is fontos foglalkozni, hogy a magyar kormány volt az első és a magyar parlament volt az első, amelyik Európában a devizahitelesek védelme érdekében jogszabályt hozott és a bankok tisztességtelenül felszámított díjai és az árfolyamszámításból eredő lakossági veszteségek kompenzációja érdekében törvényt, jogszabályt alkotott, és ahogy most hallottuk alelnök úrtól, 744 milliárd forint összegben már elszámolásra kerültek ezek a tisztességtelenül felszámított díjak és kamatok. Tehát azt is ildomos rögzíteni, hogy mindent megtett a magyar kormány és lehetőségeihez mérten a magyar parlament is annak érdekében, hogy az önhibájukból vagy gyakran az önhibájukon kívül szerencsétlen helyzetbe jutott magyar családokon segítsünk.

Azt gondolom, hogy ez mindenképpen példaértékű volt Európában, és nem véletlen, hogy más olyan kormányok, akik az eurózónán kívül vannak, és ahol ugyanilyen árfolyamproblémák miatt súlyos lakossági terheket kell elviselniük, szintén a magyar példából kiindulva szeretnének segíteni a bajba jutott állampolgáraikon. Tehát azt gondolom, hogy példaértékű volt az, amit a jogszabályalkotás terén a magyar parlament megtett, amit a kormány kezdeményezett, és ahogy a jegybank, mint ellenőrző hatóság, eljár. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Van-e még további kérdés vagy észrevétel? *(Jelzésre:)* Varju képviselő úr, parancsoljon!

VARJU LÁSZLÓ (független): Köszönöm szépen a lehetőséget, elnök úr.

Tisztelt Bizottság! Az elmúlt időszakban komoly viták alakultak ki arról, hogy a devizahitelek hogyan alakulhattak ki és miért is jött létre, de eddig még nem hallottuk azt, amit most az alelnök úr mondott. Köszönöm szépen, tisztelettel, hogy az elhibázott jegybanki politika volt az oka annak, hogy ez így történt, csak, ugye, 2001. március 1-je és 2007. március 1-je között Járai Zsigmond úr volt az a jegybanki vezető, aki felelős azért részben - és még más feltételek is voltak, ezt tudjuk -, de ez volt az a feltétel, és örülök annak, hogyha ez most így mindenki számára nyilvánvalóvá vált. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Az a rossz hírem van Varju képviselő úrnak, hogy a devizahitel-szerződések túlnyomó többségét, közel az 50 százalékát 2006-ban, 2007-ben, 2008-ban kötötték, amikor 2007-2008-ban már egy másik jegybanki vezetés volt, viszont alapvetően ugyanebben az időszakban egyféle színű kormányok voltak, ahol a kormányfő elég ismerős lehet önnek, ami azt illeti, mert jelenleg egy pártban ül vele.

Azt én még egyszer szeretném hangsúlyozni mindenkinek, hogy azt gondolom, ha ez a törvény nem született volna meg, akkor ne felejtjük el, a forintosítással együtt a januári árfolyamváltozás hatását most jelentős mértékben viselnék a devizahiteles ügyfelek, ami azt jelenti, hogy akár 10-16 százalékkal magasabb törlesztőrészek, illetve tartozások is lennének, mert emlékezzünk csak vissza arra az ominózus krízisre, és erre azokat a képviselőtársaimat is emlékeztetném, akik nemmel szavaztak akkor, amikor a parlament erről a törvényről döntött.

Van-e még kérdés vagy észrevétel? *(Nincs jelzés.)* Amennyiben nincs, akkor nem tudom, alelnök úr kíván-e reagálni az elhangzottakra. *(Dr. Windisch László bólint.)* Akkor átadnám a szót, parancsoljon!

Dr. Windisch László alelnök (Magyar Nemzeti Bank) válaszáda, reagálása

DR. WINDISCH LÁSZLÓ alelnök (Magyar Nemzeti Bank): Köszönöm szépen.

A felvezetőben is direkt hangsúlyoztam, hogy érdekesebb azt vizsgálni, hogy hány embernek csökkent a tartozása, ugyanis akár az árfolyamgátásokat nézzük, akár azokat, akik már egy hosszabb ideje nem fizették az esedékes tőketartozásaikat, ők többfelé, több jogcímen tartoztak már a bankjuknak. Az árfolyamgátásoknál keletkezett egy gyűjtőszámla-tartozás és mellette volt a tőketartozásuk, akik nem fizették a lejáró törlesztőrészleteiket, nekik az eredeti megállapítás szerint kellett fizetni a hátra lévő esedékességeket, de emellett nekik gyűlt egy lejárt tartozásuk is, arra késedelmi kamatot számított fel a bank, tehát többféle jogcímen volt tartozásuk. Ha csak azt nézzük, hogy az eredeti devizahitelnek az eredetileg megállapított törlesztőrészlete hogyan alakul, akkor az az elszámolásról egy fals képet fog mutatni, erre próbáltam föl hívni a figyelmet, hiszen nem mutatja azt ki, hogy egy később esedékessé váló, például gyűjtőszámlahitel később majd nem lesz esedékes, hiszen megszűnt, de komoly összegekről van szó, s ez ilyen formában nem fog kifejeződni a törlesztőrészlet csökkenésében.

(Az ülés vezetését Bánki Erik, a bizottság alelnöke veszi át.)

Ugyanígy, ha már a korábban lejárt esedékességű törlesztőrészlet-tartozások megszűnnek, vagy jelentős mértékben csökkennek az elszámolás eredményeképpen, akkor ez nem feltétlenül fogja csökkenteni az eredeti ütemezés szerinti törlesztőrészleteket. Ettől függetlenül az ügyfél pozíciója lényegesen javulni fog, hiszen később nem fog majd esedékessé válni az ő esetében egy jelentősebb tartozás, a bank nem fogja nála, vagy nem olyan magas összegben fogja nála érvényesíteni a korábban lejárt törlesztőrészleteket.

Hogy azért konkrét számokat is mondjak: van 1 millió 150 ezer már elszámolás előtt megszűnt devizahiteles, az ő esetükben nyilván releváns a törlesztőrészlet, viszont róluk egyértelműen kimondható, hogy az elszámolással jól jártak, hiszen pénzt kaptak vissza. Van 48 ezer olyan szerződés, amelyik az elszámolás eredményeként szűnt meg, tehát korábban még élő és fennálló tartozásokról van szó, de az elszámolás miatt visszajáró összeg meghaladta még a fennálló tartozás összegét. Tehát, azt gondolom, hogy az ő esetükben is, bár nem tudjuk törlesztőrészlet-csökkenésben kifejezni, hogy jól jártak vagy nem, de egyértelmű, hogy mi az ő pozíciójuk.

Körülbelül 330 ezer azon ügyfelek száma, ahol egészen biztosan csökkent a törlesztőrészlet, tehát nemcsak a tőketartozásuk, hanem a törlesztőrészlet összege is csökkent.

172 ezren vannak az árfolyamgátás konstrukcióval érintettek, akiknél inkább az a helyzet, hogy a törlesztőrészletben nem fejezhető az ki, hogy ők hogyan jártak; mindenképpen jól jártak, mert a gyűjtőszámlahitel-tartozásuk csökkent. Az ő esetükben viszont a jogszabály alapján a törlesztőrészlet nem emelkedhet, tehát öt évig esetükben változatlan a törlesztőrészlet, és azt követően is legfeljebb 15 százalékkal emelkedhet.

90 napon túli tartozással érintett 152 ezer fő; a tartozásuk szintén jelentős összegben csökken, csak ez nem az eredeti ütemezés szerinti törlesztőrészletekben fejezhető ki, hanem tipikusan inkább a már felhalmozódott, lejárt esedékességű tartozások és késedelmi kamatoknak a csökkentésére fordítódott az elszámolt összeg. Emiatt náluk kisebb mértékű a törlesztőrészlet csökkenése, vagy esetleg nem csökken a törlesztőrészlet.

Amit elnök úr is hangsúlyozott: szeretném még egyszer nyomatékosítani, hogy a törlesztőrészletek csökkenésében alapvetően három aspektust kell vizsgálnunk, egyrészt a tőke összegének a változása, tehát a fennálló tartozás csökkenése, ami ezt

befolyásolja. Itt körülbelül 16 százalék az, amennyivel a fennálló tartozás csökkent. A másik, ami miatt csökken a törlesztőrészlet összege, az az, hogy vissza kellett állni egy tisztességes kamatszintre, tehát az egyoldalú kamatemelések hatása kijön a rendszerből, magyarul, alacsonyabb kamattal fog kamatozni az egyébként is csökkent tőketartozás. Tehát ez a másik ok, ami miatt csökken a törlesztőrészletek összege. És a harmadik inkább egy elvi kategória, de, azt gondolom, nem szabad figyelmen kívül hagyni, az az árfolyamhatás, ami a 256 forintos svájcifrank-árfolyamhoz képest bekövetkező negatív árfolyam-elmozdulásnak a hatása. A bevezetőben én a mai 307 forintos euróárfolyamot említettem, illetve a 293 forintos svájcifrank-árfolyamot, de nem szabad figyelmen kívül hagyni például a január 15-én 319 forintos svájcifrank-árfolyamot. Tehát ha a forintosítás nem történt volna meg, akkor annak valóban beláthatatlan következményei lettek volna, hiszen egyáltalán nem törvényszerű, hogy azt követően is egy ilyen mérsékelt árfolyamszintre beállt volna a forint árfolyama. Tehát ha a svájci frank árfolyamának drasztikus elszabadulása Magyarországot abban az állapotban érte volna, hogy ezek a devizahitelek még nyitott devizahitelek és devizában denominált, jellemzően svájci frankban denominált hitelek, akkor annak beláthatatlan következménye lett volna Magyarország sérülékenységének megítélésére, ezen keresztül az árfolyamra. De ha a mai árfolyamot nézzük, akkor is elmondható, hogy körülbelül 14 százalékkal alacsonyabb a 256 forinton rögzített forintosítási árfolyam, mint a mai spot árfolyam. Tehát ez a harmadik hatás, amit érdemes figyelembe venni. De ha ezzel nem is számolunk, csak a tőketartozás csökkenésével és a kamatszintek változásával, akkor, azt gondolom, hogy a korábbi jegybank-előrejelzések, amelyek 15 és 25 százalék közé tették a várható törlesztőrészlet-csökkenést, ezek valósnak bizonyultak, hiszen körülbelül 18 és 20 százalék körül lehet az átlagos törlesztőrészlet-csökkenés.

Tóth képviselő úr kérdésére, hogy a 100-150 ezer nem teljesítő hiteles esetében gondolkodunk-e valamilyen megoldáson. A jegybank részéről tudok csak válaszolni. A jegybankban folyik erre vonatkozóan egy munka, nyilván nem alapvetően a jegybank feladata, hogy erre különböző megoldásokat dolgozzon ki, de mint javaslattevői joggal rendelkező szervezet, a felelősségünk tudatában, azt gondolom, kell hogy ezzel foglalkozzunk. Az biztos, hogy amíg az egy nyitott kérdés, hogy 100-150 ezer ember lakása veszélybe kerül, addig nem lehet hátrádozni. Tehát mindenképpen szükséges, hogy valamilyen megoldást az esetükre találjon a kormányzat. Hogy ez milyen megoldás, arról még nagyon korai beszélni. Azt azért a Nemzeti Bank részéről többször hangsúlyoztuk, hogy alapvetően mindenki akkor jár a legjobban, ha a törlesztőrészleteket, a hiteleit fizeti. A bankok jellemzően nyitottak arra, hogy megfelelően rugalmas feltételekkel igazodjanak az ügyfél fizetőképességéhez. Tehát ha erre van lehetőség, akkor érdemesebb a bankkal egyeztetni, és valami közös megoldást találni. Ha ez nem lehetséges, mert a törlesztési képessége az ügyfélnek az elszámolást követően sem áll helyre, akkor az ő esetükre valóban szükséges, hogy valamilyen megoldást a jövőben találjunk. Köszönöm.

BÁNKI ERIK (Fidesz), a bizottság alelnöke, a továbbiakban ELNÖK: Köszönjük szépen, alelnök úr. Rogán Antal elnök úr nevében elnézést kell kérnem, de egy másik programra már tovább kellett mennie elnök úrnak, ezért átadta nekem az ülés vezetését.

Köszönöm szépen alelnök úrnak és kollégáinak, hogy részt vettek a bizottság ülésén, a bizottság tagjait számos fontos információval látták el, illetve a sajtó munkatársain keresztül a magyar lakosságot is. Én alelnökként is azt kérem öntől, hogy ugyanezzel a hatékonysággal és ezzel az eredményességgel folytassák a munkát, egyetlen olyan szerződés se maradjon, amely nem a jogszabály szerint kerül

elszámolásra, egyetlenegy fillérrel se gazdagodjanak úgy a bankok, hogy az az ügyfelek rovására történik. Azt gondolom, még egyszer, hogy példamutató az a magatartás, amellyel a Nemzeti Bank eddig is eljár; és a magyar parlament és a magyar kormány is megtett minden jogszabály adta lehetőségek, keretek közötti intézkedést annak érdekében, hogy a lakosság a jogtalanul felszámított kamatok és költségek kompenzációját megkapja. Úgyhogy köszönöm szépen még egyszer, hogy eljöttek.

Az ülés berekesztése

A bizottsági ülést pedig ezennel bezárom. Mindenkinek további sikeres és eredményes napot kívánok!

(Az ülés befejezésének időpontja: 12 óra 47 perc)

Bánki Erik
a bizottság alelnöke

Rogán Antal
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Podmaniczki Ildikó és Bihariné Zsebők Erika